

behandling af ministeren stillede ændringsforslag, som mindretallet kan tiltræde, i det store og hele betyder en forbedring af forslaget.

Efter mindretallets opfattelse er tiden moden til at gennemføre sådanne ændringer i lov om boligbyggeri, at boligbyggeriet i almindelighed frigøres fra den hidtil gældende centrale ledelse gennem boligministeriet. Boligproducenterne, såvel de private som de sociale selskaber, skal have mulighed for at producere frit under fri og lige konkurrence.

De stadig gældende begrænsninger med hensyn til igangsætning af boligbyggeri ønsker mindretallet afviklet straks, men har erklæret sig villig til at drøfte en overgangsordning for det storkøbenhavnske, eventuelt det sjællandske område, således at byggestoppets afvikling her finder sted gradvis i løbet af en forud fastlagt periode.

Det er dernæst efter mindretallets opfattelse et nødvendigt led i denne frigørelsespolitik, at kravet til egenkapital skærpes, således at de eksisterende forskelle i finansieringsvilkårene for byggeri af forskellig art udlignes, bortset fra det boligbyggeri, der skal dække de mindstbemidlede behov. Mindretallet har erklæret sig villig til en drøftelse af den nærmere fastlæggelse af kravene til egenkapital.

Endelig har mindretallet på ny fremhævet betydningen af, at de problemer, der knytter sig til en revision af lejeloven — herunder en lejeforhøjelse til dækning af stigningen af ejendommens driftsudgifter — løses i forbindelse med boligbyggeriets problemer, og har erklæret sig rede til at medvirke hertil.

Flertallet har ikke kunnet tiltræde disse synspunkter, men har fortsat ønsket at opretholde den hos ministeren centraliserede kontrol med byggeriet.

Mindretallet kan derfor ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Et forslag fra mindretallet om at udskyde loven og fortsætte udvalgsbehandlingen i forbindelse med den bebudede lejelovsrevision er ligeledes afvist af flertallet.

De af socialistisk folkeparti foreslåede ændringer kan mindretallet ikke tiltræde.

Et andet *mindretal* (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) stiller nedenstående

ændringsforslag nr. 2, 5, 9, 10, 12 og 14 og henviser til de ledsagende bemærkninger.

Herudover fremhæver mindretallet, at det anser det foreliggende forslag i sin helhed som utilstrækkeligt til at fremskaffe det påkrævede antal boliger til en for lønmodtagere overkommelig leje. Mindretallet beklager i denne forbindelse specielt, at den gældende lovs § 23, stk. 2, ikke af boligministeriet er blevet udnyttet efter sin oprindelige hensigt, og finder ligeledes den i arbejdsplanen foreløbig fastlagte norm, der kun sikrer et understøttet socialt byggeri på 10.000 lejligheder om året, for at være helt utilfredsstillende og lidet svarende til øjeblikkets krav. Det voksende antal af tomme lejligheder i dyrt privat byggeri (om hvis antal udvalget ikke har kunnet indhente fyldestgørende konkrete oplysninger) understreger grelt en social afsporing med hensyn til den retning, byggeriet er ledet ind i.

På samme måde kan mindretallet ikke undlade at fastslå, at flertallets ændringsforslag med hensyn til fremskaffelsen af et tilstrækkeligt antal boliger til de mindstbemidlede lejere rigtigt erkender, at nybyggeriet under de givne vilkår kun i ringe udstrækning kan formodes at dække denne gruppes faktiske boligbehov. En fortrinsret for mindstbemidlede ved anvisning af boliger i den ældre og billigere boligmasse er derfor under de rådende betingelser og med de nuværende byggeomkostninger blevet en nødvendig nødudvej. Det må på den anden side også understreges, at indføjjelsen af stk. 2 i lovens § 105 ud fra de vurderinger, der har været forelagt udvalget, må anses for at være helt ufyldstgørende til at sikre et tilstrækkeligt antal boliger for mindstbemidlede inden for en overskuelig fremtid. Mindretallet må i erkendelse heraf reservere sig retten til ved den forestående fornyelse af lejeloven at stille forslag om, at der indrømmes mindstbemidlede en tilsvarende fortrinsret ved anvisning af ledige og egnede boliger i den private sektor af den ældre boligmasse, hvor der findes en overkommelig leje. En sådan nyordning vil også bidrage til, at der kan opnås de størst mulige resultater for relativt beskedne offentlige udgifter.

I forbindelse med boligministerens og udvalgsflertallets lempelse af restriktionerne i